

אַתָּא רבִּי אֶלְעָזָר וְשׁוּי רִישֵׁי בֵּין בְּרַבּוּי דְאַבּוּי וְסָח
(ליה) עוֹבְדָא. דְחִיל רַבִּי שְׁמַעוֹן וּבְכָה אָמַר
יִי שְׁמַעְתִּי שְׁמַעְדָּ יִרְאֵתִי. תַּאי קָרָא חֲבִקוּק
אָמְרוּ בְּשַׁעְתָּא דְחַמָּא מִיתְתִּיה וְאַתְקִיִּים עַל יְדָא
דְּאַלִּישַׁע. אַמַּאי אֶקְרִי חֲבִקוּק. בְּגִין דְּכִתְיב, (מלכים ב ד)
לְמוֹעֵד הַזֶּה כָּעֵת חָיָה אֶתְ חוֹבְקַת בִּין. וְדָא בְרִיָּה (בְּרָה)
דְּשׁוֹנְמִית הָזָה. וְתַרְיִן חֲבִקוּן הָזוּ, חַד דְּאַיְמִיָּה וְחַד
דְּאַלִּישַׁע. דְּכִתְיב, (מלכים ב ד) וַיֵּשֶׁם פִּיּו עַל פִּיּו.

אַשְׁכַּחְנָא בְּסַפְרָא דְשְׁלֹמָה מְלָפָא, שְׁמָא גְלוּפָא
דְּשַׁבְּעִין וְתַרְיִן שְׁמָחַן אֲגְלִיף עֲלוּי בְּתַבִּין.
בְּגִין דְּאַתְוֹן דְּאַלְפָא בֵּיתָא דְּאַגְלִיף בֵּיה אָבּוּי
בְּקַדְמִיתָא כַּד מִית פָּרְחוּ מִנִּיה. וְהַשְׁתָּא דְּאַלִּישַׁע
חֲבַק לִיה אֲגְלִיף בֵּיה כָּל אַנּוֹן אַתְוֹן דְּשַׁבְּעִין וְתַרְיִן

לשון הקודש

את חבקת בין. וזה היה בנה של השונמית. ושני חבוקים היו – אחד של אמו, ואחד של אלישע, שכתוב (ש) וישם פיו על פיו.

מזאנו בספרו של שלמה המלך שם חקוק ששבעים ושנים שמות חקוקים עליו בתבות, משום שאותיות הא"ב שחקק בו אביו פראשונה, בשמות, פרחו ממנו. וכעת בשאלישע חבק אותו, חקק בו כל אותן האותיות של שבעים ושנים

ברוך הוא היה. ועוד, שראיתי את פניכם משנות. אמר רבי יוסי, יפה אמרתם, שחקם עדיף מנביא.

כא רבי אלעזר ושם את ראשו בין ברבי אביו וספר ולו המעשה. פחד רבי שמעון ובכה. אמר (חבוק א) ה' שמעתי שמעך יראתי. את הפסוק הזה אמר חבוק בשה שראה מיתתו והתקים על ידי אלישע. למה נקרא חבוק? משום שכתוב (מלכים-ב ד) למועד הזה כעת חיה

שְׁמָהּ. וְאַתּוֹן דְּאִילִין שְׁבַעִין וּתְרִין שְׁמָהּן גְּלִיפִן אֲנִין
מֵאַתָּן וְשִׁיתְסַר אַתּוֹן. וּבְלַחוּ אַתּוֹן אֲגְלִיף בְּרוּחִיה
(נ"א בְּדִיבּוּרָא) אֱלִישַׁע, בְּגִין לְקַיִימָא לִיה בְּאַתּוֹן דְּשְׁבַעִין
וּתְרִין שְׁמָהּ. וּקְרָא לִיה חֲבֻקִיק. שְׁמָא דְאַשְׁלִים לְכָל
סְטָרִין. אַשְׁלִים לְחֻבּוּקִין בְּדֹאֲתִמַּר. וְאַשְׁלִים לְרֹזָא
דְּמֵאַתָּן וְשִׁיתְסַר אַתּוֹן דְּשְׁמָא קַדִּישָׁא. בְּתַבִּין
אַתְקִיִּים לְאַחַדְרָא רוּחִיה, וּבְאַתּוֹן אַתְקִיִּים כָּל גּוּפִיה
עַל קִיּוּמִיה. וְעַל דָּא אַקְרִי חֲבֻקִיק.

וְאִיהוּ אָמַר (חֲבֻקִיק א) יי שְׁמַעְתִּי שְׁמַעְדָּ יִרְאֵתִי
שְׁמַעְנָא מַה דְּחָוָה לִי דְאַטְעִימְנָא מִחַהּוּא
עָלְמָא וּדְחִילְנָא. שְׂרָא לְמַתְבַּע רַחֲמִין עַל נַפְשִׁיה
וְאָמַר יי פְּעֻלְךָ דְעַבְדְּתָ לִי בְקָרְב שָׁנִים יְהוֹן חֵייהוּ.
כְּמוֹ חֵייו. וְכָל מָאן דְאַתְקַשְׁר בְּאַנּוֹן שָׁנִים קְדַמוּנִיּוֹת

לשון הקודש

התקנים כל גופו על קיומו, ועל כן נקרא
חֲבֻקִיק.

וְהוּא אָמַר (חֲבֻקִיק א) ה' שְׁמַעְתִּי שְׁמַעְדָּ
יִרְאֵתִי. שְׁמַעְתִּי מַה שְׁהִיָּה לִי שְׁטַעְמִתִּי
מִהַעוֹלָם הַהוּא וּפְחַדְתִּי. הַתְּחִיל לְבַקֵּשׁ
רַחֲמִים עַל נַפְשׁוֹ וְאָמַר, ה', פְּעֻלְךָ
שְׁעֵשִׂיתָ לִי, בְּקָרְב שָׁנִים יְהִיו חֵייהוּ. כְּמוֹ
חֵייו. וְכָל מִי שְׁנַקְשֵׁר בְּאוֹתָן הַשָּׁנִים
הַקְדַּמוּנִיּוֹת, הַחַיִּים נַקְשָׁרִים בּוֹ. בְּקָרְב
שָׁנִים תּוֹדִיעַ לְאוֹתָהּ הַדְּרָגָה שְׁאִין בָּהּ

השמות, והאותיות של שבעים ושנים
השמות הללו החקוקים הם מאתים ושש
עשרה אותיות. ואת כל האותיות חקק
ברוחו ונ"א בדבורו אֱלִישַׁע, כְּדִי לְהַעֲמִידוּ
בְּאוֹתִיּוֹת שֶׁל שְׁבַעִים וּשְׁנַיִם שְׁמוֹת. וְקָרָא
לוֹ חֲבֻקִיק, הַשֵּׁם שְׁמוֹשְׁלִים אֶת כָּל
הַצְּדָדִים, מְשָׁלִים אֶת הַחֻבּוּקִים, כְּמַבְאֵר.
וְהַשְׁלִים לְסוּד שֶׁל מְאֵתִים וְשֵׁשׁ עֶשְׂרֵה
הַאוֹתִיּוֹת שֶׁל הַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ. בְּתַבּוֹת
הַתְּקִים לְהַחֲזִיר אֶת רוּחוֹ, וּבְאוֹתִיּוֹת

תִּיּוֹן אֶתְקַשְׁרוּ בֵּיהּ. בְּקֶרֶב שְׁנַיִם תּוֹדִיעַ לְהֵהוּא דְרַגְא
דְּלִית (ב) תִּיּוֹן כֻּלָּל.

בְּכַה רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר אוֹף אָנָּה מִמַּה דְשְׁמַעְנָא
דְּחִילָנָא לְקַדְשָׁא בְּרִידָּהּ הוּא. זְקִיף יְדוּי עַל
רִישֵׁיהּ וְאָמַר וּמַה רַב הַמְּנוּנָא סְבָא נְהִירוּ דְּאוּרִייתָא
זְכִיתוֹן אֶתּוֹן לְמַחְמֵי אַפִּין בְּאַפִּין וְלֹא זְכִינָא בֵּיהּ. נְפַל
עַל אַנְפוּי וְחָמָא לִיהּ מְעַקֵּר טוּרִין מִנְהִיר שְׁרַגִּין
בְּהִיבְלָא דְּמִלְכָּא מְשִׁיחָא. אָמַר לִיהּ רַבִּי בְּהֵהוּא
עֲלֵמָא תְּהוֹן שְׁבָבִין מְאִירֵי אוּלְפָּנִין קִמְי קַדְשָׁא בְּרִידָּהּ
הוּא. מִתְּהוּא יוֹמָא תָּוַה קָרִי לְרַבִּי אֶלְעָזָר בְּרִיהּ
וְלְרַבִּי אַבְּא פְּנִי"אל כְּמַה דְּאַתְּ אָמַר, (בראשית לב) פִּי
רְאִיתִי אֱלֹהִים פְּנִים אֶל פְּנִים.

בְּרֵאשִׁית רַבִּי חֵיָא פִּתַּח (תהלים קיא) רֵאשִׁית חֲכָמָה
יִרְאֵת יִי שִׁכְּל טוֹב לְכָל עוֹשִׂיהֶם תְּהַלְתּוּ

לשון הקודש

תיים כָּלָל.

בְּאוֹתוֹ הָעוֹלָם תְּהִיּוּ שְׁכָנִים בְּעַלֵּי הוֹרָאָה
לְפָנֵי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא. מִהִיּוֹם הַהוּא
הָיָה קוֹרָא לְרַבִּי אֶלְעָזָר בְּנֵו וְלְרַבִּי אַבְּא
פְּנִי"אל, כְּמוֹ שְׁנַמְר (בראשית לב) פִּי רְאִיתִי
אֱלֹהִים פְּנִים אֶל פְּנִים.

בְּרֵאשִׁית. רַבִּי חֵיָא פִּתַּח, (תהלים קיא)
רֵאשִׁית חֲכָמָה יִרְאֵת ה' שִׁכְּל טוֹב לְכָל
עוֹשִׂיהֶם תְּהַלְתּוּ עַמְדַת לְעַד. רֵאשִׁית

בְּכַה רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר, אִף אֲנִי מִמַּה
שְׁשְׁמַעְתִּי פְּחַדְתִּי מִהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא.
הָרִים יָדוּ עַל רֵאשׁוֹ וְאָמַר, וּמַה רַב
הַמְּנוּנָא הַזֶּקֶן, אוֹר הַתּוֹרָה, אֶתֶם זְכִיתֶם
לְרֵאוֹת פְּנִים בְּפְנִים, וְלֹא זְכִיתִי בּוֹ. נְפַל
עַל פְּנֵיו וְרָאָה אוֹתוֹ עוֹקֵר הָרִים מְאִיר
נְרוֹת בְּהִיבְלָא מְלַךְ הַמְּשִׁיחִית. אָמַר לוֹ, רַבִּי,

עוֹמֶדֶת לְעַד. רֵאשִׁית חֲכָמָה, הֵאֵי קָרָא הָכִי מִיבְעֵי
 לִיה, סוֹף חֲכָמָה יִרְאֵת יֵי, בְּגִין דִּירְאֵת יֵי סוֹף חֲכָמָה
 אִיהִי. (נִיֵּא אֱלָא אִיהִי רֵאשִׁית) לְעֵאלָא לְגוּ דִרְנָא דְחֲכָמָתָא
 עֲלָאָה הָדָא הוּא דְכְתִיב, (תהלים קיח) פְּתַחוּ לִי שַׁעְרֵי
 צֶדֶק. זֶה הַשַּׁעַר לִי וְדָאֵי, דָּאֵי לָא יִיעוּל בְּהֵאֵי
 תִרְעָא לָא יִיעוּל לְעֵלְמִין. לְמַלְכָּא עֲלָאָה דֵאִיהוּ
 עֲלָאָה וְטָמִיר וְגַנְיָו וְעֵבִיד לִיה תִרְעִין אֱלִין עַל אֱלִין
 וְלִסוּף כָּל תִרְעִין עֵבִד תִרְעָא חַד בְּכַמָּה מִנְעוּלִין
 בְּכַמָּה פְתַחִין בְּכַמָּה חִיבְלִין אֱלִין עַל אֱלִין. אָמַר כָּל
 מָאן דְבְעֵי לְמִיעַל לְגַבְאֵי תִרְעָא דָּא יְהֵא קְדַמָּאָה
 לְגַבְאֵי, מָאן דִיעוּל בְּהֵאֵי תִרְעָא יְעוּל. אוֹף הָכִי
 תִרְעָא קְדַמָּאָה לְחֲכָמָה עֲלָאָה יִרְאֵת ה' אִיהִי. וְדָא
 אִיהִי רֵאשִׁית

ב, תִרְיִן אַנּוּן דְמִתְחַבְרִין בְּחֻדָּא, וְאַנּוּן תִרְיִן נְקוּדִין.

לשון הקודש

אלה על אלה, ובסוף כל השערים עשה
 שער אחד בכמה מנעולים, בכמה
 פתחים, בכמה היכלות אלה על אלה,
 ואמר: כל מי שרוצה להכנס אלי – שער
 זה יהיה ראשון לגבי מי שיכנס בשער
 זה – יכנס. גם כך שער ראשון לחכמה
 עליונה, יראת ה' היא. וזוהי ראשית.
 ב, שנים הם שמתחברים באחד, ואלה

חכמה, פסוק זה כך צריך לכתוב: סוף
 חכמה יראת ה', בגלל שיראת ה' היא
 סוף חכמה. וניא אלא היא ראשיתו להכנס
 לתוך הדרגה של חכמה עליונה. זהו
 שפתוב (שם קיח) פתחו לי שערי צדק. זה
 השער לה', ודאי. שאם לא יכנס בשער
 זה, לא יכנס לעולמים. (משל) למלך עליון
 שהוא עליון נסתר וננוו, ועשה לו שערים

חַד גְּנִיזָא וּטְמִירָא וְחַד קַיִמָּא בְּאַתְנָלְיָא. וּבְגִין דְּלִית
 לְהוּ פִירוּדָא אֶקְרוּן רֵאשִׁית. חַד וְלֹא תִרִין. מֵאן
 דְּנָטִיל הָאֵי נָטִיל הָאֵי. וּכְלָא חַד דְּהָא הוּא (שְׁמִיָּה)
 וּשְׁמִיָּה חַד דְּכְתִיב, (תהלים פג) וַיִּדְעוּ כִי אַתָּה שְׂמֹךְ יְיָ
 לְבַדְּךָ. אֲמַאי אֶקְרִי יְרֵאת יְיָ, בְּגִין דְּאִיהוּ אֵילָנָא
 דְּטוֹב וְרַע, זְכִי בַר נָשׁ הָא טוֹב וְאִי לָא זְכִי הָא רַע.
 וְעַל דָּא שְׂרִי בְּהָא אַתְר יְרֵאה. וְדָא תִרְעָא
 לְעֵאלָא לְכָל טוֹבָא דְּעֵלְמָא. שִׁכְל טוֹב אֵלִין תִּרִין
 תִּרְעִין דְּאֵנוּן פְּחָדָא.

רַבִּי יוֹסִי אָמַר שִׁכְל טוֹב דָּא אֵילָנָא דְּחַיִּי דְּאִיהוּ
 שִׁכְל טוֹב בְּלֹא רַע כְּלָל. וְעַל דְּלֹא שְׂרִיָּא בִּיה
 רַע אִיהוּ שִׁכְל טוֹב בְּלֹא רַע. לְכָל עוֹשֵׂיהֶם, אֵלִין
 חֲסִדֵי דְּוֹד הַנְּאֻמָּנִים תְּמַכִּין אֲזַרְיִיתָא. וְאֵנוּן דְּתַמְכִּין
 אֲזַרְיִיתָא פְּכִיבּוֹל אֵנוּן עֲבָדִין. כָּל אֵנוּן דְּלְעֵאן

לשון הקודש

רַע. וְלִכּוֹן שׁוּרָה בְּמִקּוֹם זֶה יְרֵאה, וְזוּה
 שְׂעַר לְהַכְנִס לְכָל טוֹב שְׂפַעוֹלָם. שִׁכְל
 טוֹב - אֵלֶּה שְׁנֵי שְׂעָרִים שְׂהֶם כְּאַחַד.
 רַבִּי יוֹסִי אָמַר, שִׁכְל טוֹב - זֶה עֵץ
 הַחַיִּים, שֶׁהוּא שִׁכְל טוֹב בְּלִי רַע כְּלָל.
 וְעַל שְׂלֹא שׁוּרָה בּוּ רַע הוּא שִׁכְל טוֹב
 בְּלֹא רַע. לְכָל עוֹשֵׂיהֶם - אֵלוּ חֲסִדֵי דְּוֹד
 הַנְּאֻמָּנִים, תּוֹמְכֵי הַתּוֹרָה. וְאֹתָם תּוֹמְכֵי

שְׁתֵּי נְקֻדּוֹת - אַחַד גְּנִיזוּ וְנִסְתָּר, וְאַחַד
 עוֹמֵד בְּהַתְנַלְלוֹת. וּבְגִלְל שְׂאִין לְהֶם פְּרוּד
 נִקְרָאִים רֵאשִׁית, אַחַד וְלֹא שְׁנִיָּם. מִי
 שְׁנוּטִל זֶה נּוֹטֵל זֶה, וְהַכֵּל אַחַד. שְׂהֶרִי
 הוּא וּשְׂמוֹ אַחַד, שְׂכַתּוֹב (שם פג) וַיִּדְעוּ כִּי
 אַתָּה ה' שְׂמֹךְ לְבַדְּךָ. לְמָה נִקְרָא יְרֵאת
 ה' בְּגִלְל שֶׁהוּא עֵץ שֶׁל טוֹב וְרַע, זְכָה בֶּן
 הָאָדָם - הִנֵּה טוֹב. וְאִם לֹא זְכָה - הִנֵּה

בְּאוֹרֵי־תָא לִית בְּהוּ עֲשִׂיָה בְּעוֹד דְּלֶעָאן בְּהַ. אֲנוּן
 דְּתַמְכִּין לֹון אִית בְּהוּ עֲשִׂיָה. וּבְחִילָא דָא כְּתִיב
 תְּהַלְתּוּ עוֹמְדֵת לְעַד וְקִיּוּמָא פּוֹרְסִיָא עַל קִיּוּמִיָה
 בְּדָקָא יָאוּת.

רְבִי שְׁמַעוֹן הָזֶה יְתִיב וְלַעֲי בְּאוֹרֵי־תָא בְּלִילִיא
 דְּכַלָּה אֶתְחַבְּרַת בְּבַעְלָהּ. דְּתַנִּינָן כָּל אֲנוּן
 חֲבָרִיא דְּבְנֵי הַיְכָלָא דְּכַלָּה אֲעֲטְרִיכוּ בְּחַיָּא לִילִיא
 דְּכַלָּה אֲזִדְמַנַּת לְמַחְוֵי לִיּוּמָא אַחְרָא גּוּ חוּפָּה בְּבַעְלָהּ
 לְמַחְוֵי עֲמָה כָּל הַהוּא לִילִיא, וְלְמַחְדֵי עֲמָה בְּתַקּוּנָהָא
 דְּאִיְהִי אֶתְתַקַּנַּת לְמַלְעֵי בְּאוֹרֵי־תָא מִתּוֹרָה לְנַבִּיאִים
 וּמְנַבִּיאִים לְכְתוּבִים וּבְדַרְשׁוֹת דְּקָרְאִי וּבְרִזֵּי
 דְּחַכְמַתָּא. בְּגִין דְּאֵלִין אֲנוּן תִּיקוּנֵין דִּילָהּ וְתַכְשִׁיטָהָא.
 וְאִיְהִי וְעוֹלְמַתָּהָא עָאלַת וְקִיּוּמַת עַל רִישִׁיהוּן
 וְאֶתְתַקַּנַּת בְּהוּ וְחֻדַּת בְּהוּ כָּל הַהוּא לִילִיא. וְלִיּוּמָא

לשון הקודש

הַתּוֹרָה כְּכַיּוּבֵל הֵם עוֹשִׂים. כָּל אֵלוּ
 שְׁעוֹסְקִים בְּתוֹרָה אֵין בְּהֵם עֲשִׂיָה בְּעוֹד
 שְׁעוֹסְקִים בְּהַ. אוֹתָם שְׁתוּמְכִים בְּהֵם יֵשׁ
 בְּהֵם עֲשִׂיָה, וּבְכַח זֶה כְּתוּב תְּהַלְתּוּ
 עוֹמְדֵת לְעַד, וְעוֹמֵד הַכֶּסֶּא עַל עֲמָדוֹ
 כְּרָאוּי.

הַכַּלָּה, הַצְּטְרִיכוּ בְּאוֹתוֹ לִילָהּ שְׁחַבְּלָהּ
 עֲתִידָה לְהִיּוֹת לְמַחְרַת בְּתוֹךְ הַחֲפָּה עִם
 בְּעִלָּה לְהִיּוֹת עֲמָה כָּל אוֹתוֹ הַלִּילָהּ,
 וְלִשְׁמַח עֲמָה בְּתַקּוּנָהָּ שְׁחִיא מִתְתַקַּנַּת
 לְעַסְק בְּתוֹרָה, מִתּוֹרָה לְנַבִּיאִים,
 וּמְנַבִּיאִים לְכְתוּבִים, וּבְדַרְשׁוֹת הַפְּסוּקִים
 וּבְסוּדוֹת הַחֲכָמָה, בְּגִלְל שְׁאֵלוּ הֵם
 תַּקּוּנָהּ וְתַכְשִׁיטָהּ, וְהִיא וְעַלְמוֹתֶיהָ
 נִכְנַסַּת וְעוֹמְדַת עַל רְאֲשֵׁיהֶם וּמִתְתַקַּנַּת

רְבִי שְׁמַעוֹן הָיָה יוֹשֵׁב וְעוֹסֵק בְּתוֹרָה
 בְּלִילָהּ שְׁחַבְּלָהּ מִתְחַבְּרַת בְּבַעְלָהּ.
 שְׁשָׁנֵינוּ, כָּל אוֹתָם הַחֲבָרִים בְּנֵי הַיְכָל

אֶתְרָא לָא עָאֵלַת לַחֻפָּה אֶלָּא בְּהַדְיָיְהוּ. וְאֵלִין אֶקְרוּן
בְּנֵי חוּפְתָא. וְכִיּוֹן דְּעָאֵלַת לַחֻפְתָּא קִדְשָׁא בְּרִידָּהּ הוּא
שְׂאִיל עַלְיָיהוּ וּמְבַרְךְ לֹון וּמְעַטֵּר לֹון בְּעֵטְרָהָּ דְּכֻלָּהּ.
זַכָּאָה חוּלְקָהוֹן.

וְהָוָה רַבִּי שְׁמַעוֹן וְכֻלְהוּ חֲבַרְיָא מְרַנְנִין בְּרַנָּה
דְּאוּרִייתָא וּמַחְדָּשֵׁן מְלִין דְּאוּרִייתָא כָּל חַד
וְחַד מְנַיְיְהוּ. וְהָוָה חַדִּי רַבִּי שְׁמַעוֹן וְכָל שְׂאֵר חֲבַרְיָא.
אָמַר לֹון רַבִּי שְׁמַעוֹן, בְּנֵי זַכָּאָה חוּלְקָבוֹן בְּגִין דְּלִמְחַר
לָא תִיעוּל בְּלָה לַחֻפָּה אֶלָּא בְּהַדְיָיְכוּ. בְּגִין דְּכֻלְהוּ
דְּמַתְקַנִּין תְּקוּנָהָּ בְּהַאי לִילְיָא וְחַדְאֵן בָּהּ פְּלָחוּ יְהוֹן
רְשׁוּמִין וְכַתִּיבִין בְּסִפְרָא דְּדְכַרְנִיא וְקִדְשָׁא בְּרִידָּהּ הוּא
מְבַרְךְ לֹון בְּשַׁבְעִין בְּרַכָּאן וְעֵטְרִין דְּעֵלְמָא עֵלְאָה.

פְּתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר (תהלים ט) הַשָּׁמַיִם מְסֻפְּרִים

לשון הקודש

וְכָל שְׂאֵר חֲבַרְיָא. אָמַר לְהֵם רַבִּי
שְׁמַעוֹן, בְּנֵי, אֲשֵׁרֵי חֲלַקְכֶם, בְּגִלְל שְׁמַחַר
לֹא תִכְנֶם הַפְּלָה לַחֻפָּה אֶלָּא יְחַד אֶתְכֶם.
בְּגִלְל שְׁכַלְמֵם שְׁמַתְקַנִּים תְּקוּנָיָה בְּלִילָה
הַזֶּה וּשְׁמַחִים בָּהּ, כָּלֵם יְהִיוּ רְשׁוּמִים
וְכַתוּבִים בְּסִפְרֵי הַזְכָּרוֹנוֹת, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ
הוּא מְבַרְכֶם בְּשַׁבְעִים בְּרַכּוֹת וְעֵטְרוֹת
שֶׁל עוֹלָם הַעֲלִיּוֹן.

פְּתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר, (תהלים ט) הַשָּׁמַיִם

בָּהֶם, וּשְׁמַחָה בָּהֶם כָּל אוֹתוֹ הַלִּילָה,
וְלִמְחַרֵּת לֹא נִכְנַסְתָּ לַחֻפָּה אֶלָּא יְחַד
אֶתְכֶם. וְאֵלָה נִקְרָאִים בְּנֵי הַחֻפָּה. וְכִיּוֹן
שְׁנִכְנַסְתָּ לַחֻפָּה, הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שׂוֹאֵל
עֲלֵיהֶם וּמְבַרְךְ אוֹתָם, וּמְעַטֵּר אוֹתָם
בְּעֵטְרַת הַפְּלָה. אֲשֵׁרֵי חֲלַקְכֶם.

וְחַיָּה רַבִּי שְׁמַעוֹן וְכָל חֲבַרְיָא מְרַנְנִים
בְּרַנַּת הַתּוֹרָה וּמַחְדָּשִׁים דְּבְרֵי תּוֹרָה כָּל
אֶחָד וְאֶחָד מֵהֶם, וְהָיָה שְׁמַחַת רַבִּי שְׁמַעוֹן

כבוד אל וגו' קרא דא הא אוקימנא ליה. אבל בזמנא דא דכלה אתערא למיעל לחופה ביומא דמחר אתתקנת ואתנהירת בקישוטהא בהדי תבריאי דחדאן עמה כל ההיא ליליא ואיהי חדאת עמהון. וביומא דמחר פמה אוכלוסין חיילין ומשריין מתפנשין בהדה. ואיהי וכלהו מחפאן לכל חד וחד דתקיננו לה בהאי ליליא. ביון דמתחפרן פחדא ואיהי חמאת לבעלה מה כתיב השמים מספרים כבוד אל. השמים דא חתן דעאל לחופה. מספרים, מנהרין כוזזרא דספיר, דנהיר וזהיר מסיפי עלמא ועד סיפי עלמא.

כבוד אל, דא כבוד פלה דאקרי אל, דכתיב, (תהלים) ואל זועם בכל יום. בכל יומי שתא אקרי אל, והשתא דהא עאלת לחופה אקרי כבוד, ואקרי

לשון הקודש

ביון שמתחפרים באחד והיא רואה את בעלה, מה כתוב? השמים מספרים כבוד אל. השמים – זה החתן שנגנם לחפה. מספרים – מאירים כזהר הספיר שמאיר וזוהר מסוף העולם ועד סוף העולם.

כבוד אל – זה כבוד פלה שנקרא אל, שכתוב (תהלים) ואל זועם בכל יום. בכל יומי השנה נקרא אל, וכעת פשהרי נכנסת לחפה, נקרא כבוד ונקרא אל.

מספרים כבוד אל וכו'. פסוק זה הרי העמדנהו. אבל בזמן זה שהפלה מתעוררת להכנס לחפה, למחרת מתתקנת ומאירה בקשוטה יחד עם החברים ששמחו עמה כל אותו הלילה, והיא שמחה אתם. ולמחרת פמה אוכלוסים, אבאות ומרכבות חילות ומחנות אתה, והיא וכלם מחכים לכל אחד ואחד שתקנו אותה בלילה הזה.

אֵל. יָקָר עַל יָקָר. נְהִירוֹ עַל נְהִירוֹ. וְשִׁלְטָנוֹ עַל
 שִׁלְטָנוֹ. כְּדִין בְּהִיא שְׁעֵתָא דְשָׁמַיִם עָאֵל לַחֹפָּה
 וְאֵתִי וְנְהִיר לָהּ, כָּל אֲנָוִן חֲבֵרִיָּא דְאֵתְקִינוּ לָהּ בְּלָהּ
 אֵתְפָּרְשִׁי בְשִׁמְחָן תַּמָּן הָדָא הוּא דְכְּתִיב, (תהלים יט)
 וּמַעֲשֵׂה יָדָיו מִגִּיד הַרְקִיעַ. מַעֲשֵׂה יָדָיו, אֵלִין אֲנָוִן
 מְאִרִי קִיָּמָא דְבְרִית בְּהִדִי בְּלָהּ, וְאֲנָוִן מְאִרִי קִיָּמָא
 דְבְרִית אֲקָרוֹן מַעֲשֵׂה יָדָיו, כְּמָה דְאֵת אָמַר, (תהלים ז)
 וּמַעֲשֵׂה יָדָיו כּוֹנְנֵהוּ דָא בְרִית קִיָּמָא דְחֲתִים בְּבִשְׂרָא
 דְּבַר נֶשׁ.

רַב הַמְּנוּנָא סָבָא אָמַר חָכִי (קהלת ה) אֵל תִּתֵּן אֶת פִּיךָ
 לַחֲטִיָּא אֶת בְּשָׂרְךָ, דְלֹא יִהְיֶה בְּרֵשׁ נֶשׁ פּוּמִיָּה
 לְמִיתִי לְהִרְהוּרָא בִישָׂא, וִיְהִי גָרִים לְמַחֲטִי לְהִיָּא
 בְּשַׁר קִדְשׁ דְּחֲתִים בִּיהּ בְרִית קִדְשָׂא. דְאֵילוֹ עֶבֶד
 בֶּן מִשְׁכִּין לִיהּ לְגִיהֵנָם. וְהֵהוּא דְמְמוּנָה עַל גִּיהֵנָם

לשון הקודש

כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר וּמַעֲשֵׂה יָדָיו כּוֹנְנֵהוּ, זוֹ
 בְרִית הַקְּיָמָה שְׁחֲתוּמָה בְּבִשְׂרֵךְ בֶּן הָאָדָם.
 רַב הַמְּנוּנָא הִזְקֵן אָמַר כָּךְ, (קהלת ה) אֵל
 תִּתֵּן אֶת פִּיךָ לַחֲטִיָּא אֶת בְּשָׂרְךָ – שְׁלֹא
 יִתֵּן בֶּן אָדָם אֶת פִּיו לְהִבְיָא לְהִרְהוּרָא
 וְיִגְרַם לְהַחֲטִיָּא אוֹתוֹ בְּשַׁר קִדְשׁ שְׁחֲתוּם
 בּוֹ בְרִית הַקְּדֻשָּׁה, שְׂאֵם עוֹשֶׂה כָּךְ,
 מוֹשְׁכִים אוֹתוֹ לְגִיהֵנָם. וְאוֹתוֹ מְמוּנָה עַל

כְּבוֹד עַל כְּבוֹד. אֹר עַל אֹר. שִׁלְטוֹן עַל
 שִׁלְטוֹן. וְאֵז בְּאוֹתָהּ שְׁעָה שְׁהַשְׁמִים נִכְנָם
 לַחֲפָה וּבָא וּמְאִיר לָהּ, כָּל אוֹתָם הַחֲבֵרִים
 שְׁחֲתוּקִינוּ אוֹתָהּ, כָּלָם מִתְפָּרְשִׁים
 בְּשִׁמּוֹתָם שָׁם, וְזֵהוּ שְׁכַתוּב וּמַעֲשֵׂה יָדָיו
 מִגִּיד הַרְקִיעַ. מַעֲשֵׂה יָדָיו – אֵלֵה אוֹתָם
 בְּעֵלֵי קִיּוּם הַבְּרִית יַחַד עִם הַכְּלָהּ. וְאוֹתָם
 בְּעֵלֵי קִיּוּם הַבְּרִית נִקְרָאִים מַעֲשֵׂה יָדָיו,

דומ"ה שְׁמִיָּהּ. וּבָמָּה רַבּוּא דְּמִלְאֲכֵי חֲבֵלָה בְּחֵדִיָּה.
 וְקָאִים עַל פִּתְחָא דְּגֵיהֶנְם, וְכָל אַנּוּן דְּנָטְרוּ בְּרִית
 קְדִישָׁא בְּהַאי עֲלָמָא, לִית לִיהּ רִשׁוּ לְמִקְרַב בְּהוּ.

דָּוִד מִלְכָּא בְּשַׁעְתָּא דְּאִירַע לִיהּ הֵהוּא עוֹבְדָא
 דְּחִיל. בְּהֵהִיא שַׁעְתָּא סָלִיק דּוּמ"ה קָמִי קְדִישָׁא
 בְּרִיךְ הוּא וְאָמַר לִיהּ מָאֲרִי דְּעֲלָמָא (דף ט"ב) בְּתִיב
 בַּתּוֹרָה (ויקרא כ) וְאִישׁ אֲשֶׁר יִנְאַף אֶת אִשְׁתּוֹ אִישׁ. וּכְתִיב
 וְאֵל אִשְׁתּוֹ עֲמִיתְךָ וְגו'. דָּוִד דְּקִלְקַל בְּרִית בְּעֶרְוָה
 מֵהוּ. אָמַר לִיהּ קְדִישָׁא בְּרִיךְ הוּא דָּוִד זַפְּאָה הוּא,
 וּבְרִית קְדִישָׁא עַל תְּקוּנֵיהּ קִיּוּמָא, דְּהָא גְּלִי קְדָמִי
 דְּאִזְדַּמְּנַת לִיהּ בַּת שְׁבַע מִיּוּמָא דְּאִתְּבְּרִי עֲלָמָא.

אָמַר לִיהּ אִי קַמְךָ גְּלִי קַמִּיהּ לָא גְּלִי. אָמַר לִיהּ
 וְתוּ בְּהֵתִירָא הָוָה מַה דְּהָוָה. דְּהָא כָּל אַנּוּן
 דְּעָאֵלוּ לְקַרְבָּא לָא עָאֵל חַד מְנַיְיְהוּ עַד דְּאַפְטַר בְּגִט

לשון הקודש

יִנְאַף אֶת אִשְׁתּוֹ אִישׁ, וּכְתוּב (שם ט"ז) וְאֵל
 אִשְׁתּוֹ עֲמִיתְךָ וְכו'. דָּוִד שֶׁקִּלְקַל בְּרִית
 בְּעֶרְוָה מֵהוּ (מה דענו)? אָמַר לוֹ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ
 הוּא: דָּוִד צָדִיק הוּא, וּבְרִית הַקְדָּשׁ עַל
 תְּקוּנָתוֹ עוֹמֵד, שֶׁחֲרִי לְפָנָי גְּלוּי שְׁמִזְמוֹנָת לִו
 בַּת שְׁבַע מִיּוֹם שֶׁנִּבְרָא הָעוֹלָם.

אָמַר לוֹ: אִם לְפָנָי גְּלוּי – לְפָנָי לָא
 גְּלוּי! אָמַר לוֹ: וְעוֹד בְּהֵתֵר הָיָה מַה שֶׁהָיָה,

הַגֵּיהֶנְם דּוּמ"ה שְׁמוֹ, וּבָמָּה רַבּוּאוֹת שָׁל
 מִלְאֲכֵי חֲבֵלָה יַחַד אֲתוּ, וְעוֹמֵד עַל פִּתְחַ
 הַגֵּיהֶנְם, וְכָל אוֹתָם שֶׁשָּׁמְרוּ בְּרִית הַקְדָּשׁ
 בְּעוֹלָם הַזֶּה אֵינן לוֹ רִשׁוֹת לְקַרְבֵּי אֱלֹהִים.

דָּוִד הַמֶּלֶךְ, בְּשַׁעָה שֶׁקָּרָה לוֹ אוֹתוֹ
 מַעֲשָׂה, פָּחַד. בְּאוֹתָהּ שַׁעָה עָלָה דּוּמ"ה
 לְפָנָי הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְאָמַר לוֹ: רַבּוּן
 הָעוֹלָם, בְּתוּב בַּתּוֹרָה (ויקרא כ) וְאִישׁ אֲשֶׁר

לְאַנְתִּיתִיהָ. אָמַר לִיה אִי הָכִי הָזֶה לִיה לְאוֹרְכָא תִלַּת
 יָרְחֵי וְלֹא אוֹרִיךְ. אָמַר לִיה בְּמֵאֵי אוֹקִים מְלַח בְּאַתֵּר
 דְּחֵישִׁינָן דְּהִיא מְעוּפְרַת, וְגַלִּי קְדָמִי דְּאוֹרִיחָה לֹא
 קָרִיב בָּהּ לְעֵלְמִין דְּהָא שְׁמֵי חֲתִים בְּגִינִיה לְסַהְדוּתָא.
 בְּתִיב אוֹרִיחָה וּכְתִיב אוֹרִיחוּ שְׁמֵי חֲתוּם בְּהִדְיָה דְּלֹא
 שְׁמֵשׁ בָּהּ לְעֵלְמִין. אָמַר לִיה, מְאִרִי דְּעֵלְמָא הָא מָה
 דְּאִמְרִית אִי קַמְדָּךְ וְגַלִּי דְּלֹא שְׁכִיב בְּהִדְיָה אוֹרִיחָה,
 קַמִּיחָה מִי גַלִּי, הָזֶה לִיה לְאוֹרְכָא לָהּ תִלַּת יָרְחֵי. וְתוּ
 אִי יָדַע דְּלֹא שְׁכִיב בְּהִדְיָה לְעֵלְמִין אֲמֵאֵי שְׁדַר לָהּ
 דְּדוּד וּפְקִיד עָלֶיהָ לְשִׁמְשָׁא בְּאַנְתִּיתִיהָ דְּכְתִיב, (שמואל ב

י"א) רַד לְבֵיתְךָ וּרְחֵץ רַגְלֶיךָ.

אָמַר לִיה וְדַאי לָא יָדַע, אֲבָל יִתִּיר מִתִּלַּת יָרְחֵי
 אוֹרִיךְ דְּהָא אַרְבַּע יָרְחֵי הֵווּ. דְּהָכִי תִנְיָנָן
 בְּחַמְשָׁה וְעֶשְׂרִים דְּנִיסָן אַעְבַר דְּדוּד פְּרוּזָא בְּכָל

לשון הקודש

לְעוֹלָמִים. אָמַר לוֹ: רַבּוֹן הַעוֹלָם, זֶה מָה
 שְׁאִמְרַת – אִם לְפָנֶיךָ גְּלוּי שְׁאוֹרִיחָה לֹא
 שְׁכִיב עִמָּה, לְפָנָיו הָאִם גְּלוּי? הֲיָה לוֹ
 לְחִכּוֹת לָהּ שְׁלִשָׁה חֲדָשִׁים. וְעוֹד, אִם יָדַע
 שְׁמַעוֹלָם לֹא שְׁכִיב עִמָּה, אֲזִי לְמָה שְׁלַח לוֹ
 דְּדוּד וְצוּהָ עָלָיו לְשִׁמְשׁ עִם אִשְׁתּוֹ, שְׁכַתוּב
 (שמואל ב-ב י"א) רַד לְבֵיתְךָ וּרְחֵץ רַגְלֶיךָ?

אָמַר לוֹ: וְדַאי לֹא יָדַע, אֲבָל חֲפָה יוֹתֵר
 מִשְׁלִשָׁה חֲדָשִׁים, שְׁהָרִי אַרְבַּעַה חֲדָשִׁים

שְׁהָרִי כָּל אֵלוֹ שְׁעוֹלָים לְקָרְב, לֹא עוֹלָה
 אֶחָד מֵהֶם עַד שְׁפוּטָר אִשְׁתּוֹ בְּגִט. אָמַר
 לוֹ: אִם כֵּן, הֲיָה לוֹ לְחִפּוֹת שְׁלִשָׁה
 חֲדָשִׁים, וְלֹא חֲפָה. אָמַר לוֹ: בְּמָה עוֹמֵד
 הַדְּבָר? בְּמָקוֹם שְׁחוּשָׁשִׁים שְׁהִיא
 מְעַפְרַת, וְגְלוּי לְפָנָי שְׁאוֹרִיחָה לֹא קָרְב
 אֵלֶיהָ מְעוֹלָם, שְׁהָרִי שְׁמֵי חֲתוּם בְּתוֹכוֹ
 לְעֵדוּת. כְּתוּב אוֹרִיחָה, וְכְתוּב אוֹרִיחוּ.
 שְׁמֵי חֲתוּם עִמּוֹ, שְׁלֹא שְׁמֵשׁ בָּהּ

יִשְׂרָאֵל, וְהָיוּ עִם יוֹאֵב בְּשִׁבְעָה יוֹמִין דְּסִיּוּן וְאֵלּוּ
וְחָבְלוּ אֶרְעָא דְּבְנֵי עֲמוּנָה. סִיּוּן וְתַמּוּז וְאָב וְאֵלּוּל
אֲשֶׁתְּהוּ שָׁם. וּבְאַרְבַּעָה וְעֶשְׂרִים בְּאֵלּוּל הָוָה מַה
דְּהָוָה מִבֵּית שֶׁבַע. וּבְיוֹמָא דְּכַפּוּרֵי מָחַל לִיָּה קְדָשָׁא
בְּרִיךְ הוּא, הֵהוּא חוֹבְתָה. וְאִית דְּאַמְרֵי בְּשִׁבְעָה בְּאֶדְר
אַעֲבֵר כְּרוּזָא וְאַתְּכַנְשׁוּ בְּחַמְיָסָר דְּאַיִיר, וּבְחַמְיָסָר
בְּאֵלּוּל הָוָה מַה דְּהָוָה מִבֵּית שֶׁבַע, וּבְיוֹמָא דְּכַפּוּרָא
אַתְּבַשֵּׁר (שְׁמוּאֵל ב' יב) גַּם יִי הָעֵבֶיר חֲטָאתְךָ לֹא תָמוּת.
מָאִי לֹא תָמוּת, לֹא תָמוּת בְּיַדָּא דְּדוּמָה.

אָמַר דוּמָה מְאִיר דְּעֵלְמָא הָא מְלָה חֲדָא אִית לִי
גְּבִיָּה דְּאִיהוּ אֲפִתַּח פּוּמִיָּה וְאָמַר (שְׁמוּאֵל ב' יב) חֵי
יִי כִּי בֶן מָוֶת הָאִישׁ הָעוֹשֶׂה זֹאת וְאִיהוּ דָּן לְנַפְשִׁיהּ
טְרוּנִיָּא אִית לִי עָלֶיהָ. אָמַר לִיָּה, לִית לָךְ רִשׁוּ דְּהָא
אוּדֵי לְנַפְאֵי וְאָמַר חֲטָאתִי לִי וְאַף עַל גַּב דְּלֹא חֵב.

לשון הקודש

עֶשְׂרֵי בְּאַיִר, וּבְחַמְשָׁה עֶשְׂרֵי בְּאֵלּוּל הָוָה
מַה שְׁהִיָּה עִם בֵּית שֶׁבַע, וּבְיוֹם הַכַּפּוּרִים
הַתְּבַשֵּׁר (שם יב) גַּם ה' הָעֵבֶיר חֲטָאתְךָ לֹא
תָמוּת. מַה זֶה לֹא תָמוּת? לֹא תָמוּת בְּיַד
דוּמָה.

אָמַר דוּמָה: רַבּוֹן הָעוֹלָם, חֲרִי דְּבַר אֶתְד
יֵשׁ לִי אֵלּוּי, שֶׁהוּא פִּתַּח פִּי וְאָמַר (שם) חֵי
ה' כִּי בֶן מָוֶת הָאִישׁ הָעוֹשֶׂה זֹאת, וְהוּא דָּן
אֶת נַפְשׁוֹ. טְרוּנִיָּא יֵשׁ לִי עָלַי. אָמַר לוֹ:

הָיוּ, שֶׁכָּד לְמַדְנֵי, בְּעֶשְׂרִים וּחַמְשָׁה בְּנִיּוֹן
הָעֵבֶיר דּוֹד כְּרוּז בְּכָל יִשְׂרָאֵל, וְהָיוּ עִם
יוֹאֵב בְּשִׁבְעָה יָמִים שְׁשִׁסִּיּוּן, וְהִלְכוּ
וְהִשְׁחִיתוּ אֶרֶץ בְּנֵי עֲמוּנָה. שָׁהוּ שָׁם סִיּוּן
תַּמּוּז אָב וְאֵלּוּל, וּבְעֶשְׂרִים וְאַרְבַּעָה
בְּאֵלּוּל הָוָה מַה שְׁהִיָּה עִם בֵּית שֶׁבַע,
וּבְיוֹם הַכַּפּוּרִים מָחַל לוֹ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא אוֹתוֹ חֲטָא. וְיֵשׁ אוֹמְרִים בְּשִׁבְעָה
בְּאֶדְר הָעֵבֶר כְּרוּז, וְהַתְּכַנְשׁוּ בְּחַמְשָׁה

אָבֵל בְּמַה דְּחָטָא בְּאוּרֵיהּ עוֹנֶשָׁא כְּתָבִית עֲלֵיהּ וְקַבֵּל.
 מִיָּד אֶתְדַר דּוּמָה לְאַתְרֵיהּ בְּפַחֵי נַפְשׁ. וְעַל דָּא אָמַר
 דָּוִד (תהלים צד) לוֹלִי יִי עֲזָרְתָה לִי כַמְעַט שְׁכָנָה דּוּמָה
 נַפְשִׁי. לוֹלִי ה' עֲזָרְתָה לִי דְהָוָה אֶפּוֹטְרוּפָא דִּילִי.
 כַּמְעַט שְׁכָנָה וְגו'. מַהוּ כַמְעַט, כְּחוּטָא דְקִיק
 כְּשִׁיעוּרָא דְאִית בֵּינֵי וּבֵין סְטָרָא אַחְרָא, כְּהֵתוּא
 שְׁעוּרָא תוֹת דְּלֹא שְׁכָנָה דּוּמָה נַפְשִׁי.

וּבְגִין כֶּךָ, בְּעֵי לְאַסְתְּמָרָא בַר נֶשׁ דְּלֹא יִימָא מְלָה
 כְּדוּד. בְּגִין דְּלֹא יְכִיל לְמִימַר לְדוּמָה (קהלת ה)
 כִּי שְׁגָגָה הִיא, כְּמַה דְּהָוָה לְדוּד וְנִצַּח לִיהּ קְדִישָׁא
 בְּרִיךְ הוּא בְּדִינָא. לְמַה יְקַצוֹף הָאֱלֹהִים עַל קוּלְךָ עַל
 חֵתוּא קוֹל דְּאִיתוּ אָמַר. וְחַבֵּל אֶת מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ דָּא
 בְּשַׁר קְדִישׁ בְּרִית קְדִישָׁא דְפָגִים וְאַתְמַשְׁךָ בְּגִיחָנָם עַל
 יָדָא דְדוּמָה. וּבְגִין כֶּךָ (תהלים יט) וּמַעֲשֵׂה יָדָיו מִגִּיד

לשון הקודש

כַּאוּתוּ שְׁעוּר הָיָה שְׁלֹא שְׁכָנָה דּוּמָה
 נַפְשִׁי.

וְלִכְּזֵן צְרִיךְ בְּן אָדָם לְהַשְׁמֵר שְׁלֹא יֵאמַר
 דְּבַר בְּדוּד, בְּגִלְל שְׁלֹא יוּכַל לִזְמַר
 לְדוּמָה (קהלת ה) כִּי שְׁגָגָה הִיא, כְּמוֹ שְׁהֵיָה
 לְדוּד וְנִצַּח אוֹתוֹ הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּדִין.
 לְמַה יְקַצֵּף הָאֱלֹהִים עַל קוּלְךָ – עַל אוֹתוֹ
 קוֹל שְׁהוּא אָמַר, וְחַבֵּל אֶת מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ
 – זֶה בְּשַׁר קְדִישׁ בְּרִית הַקְּדוּשׁ שְׁפָגֵם

אִין לָךְ רְשׁוּת, שְׁהֵרֵי הוֹדָה לְפָנֵי וְאָמַר
 חָטָאתִי לְה', אַף עַל פִּי שְׁלֹא חָטָא. אָבֵל
 בְּמַה שְׁחָטָא בְּאוּרֵיהּ, עֲנֵשׁ כְּתָבִית עֲלֵיו
 וְקַבֵּל. מִיָּד חֲזַר דּוּמָה לְמִקּוּמוֹ בְּפַחֵי נַפְשׁ.
 וְעַל זֶה אָמַר דָּוִד, (תהלים צד) לוֹלִי ה' עֲזָרְתָה
 לִי כַמְעַט שְׁכָנָה דּוּמָה נַפְשִׁי. לוֹלִי ה'
 עֲזָרְתָה לִי שְׁהֵיָה אֶפּוֹטְרוּפּוֹס שְׁלִי, כַּמְעַט
 שְׁכָנָה וְכו'. מַה זֶה כַּמְעַט? כְּמוֹ חוּטָא דְקִיק
 כְּמוֹ הַשְׁעוּר שֵׁישׁ בֵּינֵי וּבֵין הַצַּד הָאַחֵר,

הַרְקִיעַ אֶלַיִן אֲנֹנִן תַּבְרִיָּא דְאֶתְחַבְרוּ בְּכֹלָה דָּא וּמְאֲרִי
 קִימָא דִּילָהּ. מְגִיד וְרָשִׁים כָּל חַד וְחַד. מָאן הַרְקִיעַ.
 דָּא אִיהוּ הַרְקִיעַ דְּבִיהַ חֲמָה וּלְבָנָה וְכַכְבֵּיא וּמִזְלֵי,
 וְדָא אִיהוּ סֵפֶר זְכָרוֹן. אִיהוּ מְגִיד וְרָשִׁים לְהוּ וּכְתִיב
 לְהוּ לְמַחְנֵי בְּנֵי הַיְכָלָא וּלְמַעְבַּד רְעוּתָהוֹן תְּדִיר.

יּוֹם לְיוֹם יַבִּיעַ אוֹמֵר, (תהלים ט) יּוֹמָא קַדִּישָׁא מֵאֲנֹנִן
 יּוֹמִין עֲלָאִין דְּמִלְכָּא מְשַׁבְּחִין לֹון לְתַבְרִיָּא
 וְאֲמַרִין תְּהִיא מְלָה דְאֲמַר כָּל חַד לְחַבְרִיהַ. יּוֹמָא
 לְיוֹמָא יַבִּיעַ תְּהוּא אוֹמֵר וּמְשַׁבַּח לִיהַ. וְלִילָה לְלִילָה
 כָּל דְּרָגָא דְאֲשָׁלִים (נ"א דְשָׁלִים) בְּלִילֵיא מְשַׁבַּח דָּא לְדָא
 תְּהוּא דַעַת דְּכָל חַד מְחַבְרִיהַ, וּבְשָׁלִימוֹ (ס"א וּבְרַחֲמִינוֹ) סִיגֵי
 אֶתְעַבְדוּ לֹון תַּבְרִין וְרַחֲמִין.

אִין אוֹמֵר וְאִין דְּבָרִים בְּשָׂאָר מִלִּין דְּעֲלָמָא. דָּלָא

לשון הקודש

מאותם ימים עליונים של המלך,
 משבחים אותם החברים ואומרים אותו
 דבר שאמר כל אחד לחברו. יום ליום
 יביע אותו אומר ומשבחו, ולילה ללילה
 – כל דרגה שמשלמת ונ"א ששולטת
 בלילה משבת זה לזה אותו דעת של כל
 אחד מחברו, ובשלמות וס"א ובאהבה
 רבה נעשים להם חברים ואוהבים.
 אין אומר ואין דברים – בשאר דברי

ונמשך בגיהנם על ידי דומה. ובגלל זה
 (תהלים ט) ומעשה ידיו מגיד הרקיע. אלו
 אותם החברים שהתחברו עם הכלה הזו
 ובעלי בריתה, מגיד ורושם כל אחד
 ואחד. מי הרקיע? זהו הרקיע שבו חמה
 ולבנה וכוכבים ומזלות, וזהו ספר זכרון,
 הוא מגיד ורושם אותם וכותב אותם
 להיות בני היכל ולעשות רצונם תמיד.
 (שם) יום ליום יביע אומר – יום קדוש

אֶשְׁתַּמְעוּ קָמִי מִלְּפָא קַדִּישָׁא וְלֹא בְעֵי לְמִשְׁמַע לִזְנוּ.
 אָבֵל הֲנִי מִיְלִי בְּכָל הָאָרֶץ יֵצֵא קִנּוּם. עֲבָדִי (דף ט ע"א)
 מְשִׁיחָא אֲנִי מִלִּין מְדוּרֵי עֲלָאי וּמְדוּרֵי תַתָּאי, מֵאֲלִין
 אֶתְעַבְדִּי רְקִיעִין וּמֵאֲלִין אֶרֶץ מִתְּהִיא תוֹשְׁבֵיחָתָא.
 וְאִי תִימָא דְאֲנִי מִלִּין בְּאַתֵּר חָד. מְשַׁטָּא בְּעֲלָמָא
 בְּקִצָּה תִבֵּל מְלִיחָם. וְכִינּוּן דְּאֶתְעַבְדִּיא רְקִיעִין מְנַהֲוֹן,
 מָאן שְׂרִיא בְּהוֹן. חָדֵר וְאָמַר לְשֶׁמֶשׁ שָׁם אֶהֱל בְּהֶם.
 הֵהוּא שְׁמֵשָׁא קַדִּישָׁא שְׁוֵי מְדוּרֵיהּ וּמְשַׁכְּנֵיהּ בְּהוּ
 וְאֶתְעַטֵּר בְּהוּ.

כִּינּוּן דְּשְׂרֵי בְּאֲנִי רְקִיעִין וְאֶתְעַטֵּר בְּהוּ, כִּדִּין וְהוּא
 בְּחֻתָן יוֹצֵא מִחֻפְתּוֹ. חֲדֵי וְרַהִיט בְּאֲנִי רְקִיעִין.
 נָפֵק מְנִיחֵהוּ וְעָאֵל וְרַהִיט גּוּ מְגִדְלָא חָדָא אַחְרָא
 בְּאַתֵּר אַחְרָא. מְקִצָּה הַשְּׁמַיִם מוּצָאוּ, וְדָאי מְעֲלָמָא
 עֲלָאָה נָפִיק וְאֶתִּיא דְּאִיתּוּ קִצָּה הַשְּׁמַיִם לְעִילָא.

לשון הקודש

בהם? חזר ואמר, לשמש שם אהל בהם.
 אותו שמש, קדוש שם מדורו ומשכנו
 בהם ומתעטר בהם.

כִּינּוּן שְׁשׁוּרָה בְּאוֹתָם רְקִיעִים וּמִתְעַטֵּר
 בְּהֶם, אֲזִי - וְהוּא בְּחֻתָן יוֹצֵא מִחֻפְתּוֹ.
 שְׁמַח וְרִצְן בְּאוֹתָם רְקִיעִים. יוֹצֵא מִהֶם וְרִצְן
 לְתוֹךְ מְגִדְלָא אַחַד אַחַר בְּמִקּוּם אַחַר.
 מְקִצָּה הַשְּׁמַיִם מוּצָאוּ - וְדָאי מְעֲלָמָא
 עֲלִינּוּן יוֹצֵא וּבָא, שְׁהוּא קִצָּה הַשְּׁמַיִם

העולם, שלא נשמעים לפני המלך
 הקדוש ולא צריך לשמעם. אבל הדברים
 הללו, בכל הארץ יצא קנום. עושים
 מדידה, אותם דברים מדורים עליונים
 ומדורים תחתונים, מאלה נעשים
 רקיעים, ומאלה הארץ, מאותו השבת.
 ואם תאמר שאותם דברים במקום אחד
 משוטטים בעולם - בקצה תבל מליהם.
 וכיון שנעשים מהם רקיעים, מי שורה

וּתְקוּפָתוֹ, מֵאֵן תְּקוּפָתוֹ, דָּא קִצָּה הַשָּׁמַיִם לְתַתָּא
 דְּאִיהִי תְקוּפַת הַשָּׁנָה דְּאַסְחָרָא לְכָל שְׁיִיפִין.
 וְאַתְקַשְׁרַת מִן הַשָּׁמַיִם עַד רְקִיעָא דָּא. וְאִין נִסְתָּר
 מִחֲמַתּוֹ דִּיהֵיִא תְקוּפָה דָּא וְתְקוּפָה דְשִׁמְשָׁא דְאַסְחָרָא
 בְּכָל סְטָרָא.

וְאִין נִסְתָּר לִית דְּאַתְפְּסִי מַנְיָה מִכָּל דְּרַגִּין עֲלָאִין
 דִּהְיוּ בְּלָהוּ מְסַחְרִין וְאַתְיִין לְגַבִּיָּה וְכָל חַד וְחַד
 לִית מֵאֵן דִּיתְפְּסִי מַנְיָה. מִחֲמַתּוֹ בְּשַׁעְתָּא דְאַתְחַמֵּם
 וְתָב (וְתָאִיב) לְגַבִּיָּהוּ בְּתִיּוּבְתָא (בְּתִיּוּבְתָא) שְׁלִים. כָּל
 שְׁבַתָּא דָּא וְכָל עֲלוּיָא דָּא בְּגִין אֲוִרִיתָא הוּא דְכְּתִיב,
 (תְּהִלִּים יט) תּוֹרַת יי תְּמִימָה. שִׁית זְמַנִּין כְּתִיב הָכָּא יי,
 וְשִׁית קְרָאִי מִן הַשָּׁמַיִם מְסַפְּרִים עַד תּוֹרַת יי תְּמִימָה
 וְעַל רָזָא דָּא כְּתִיב בְּרֵאשִׁית הָא שִׁית אֲתוּוֹן. בְּרָא

לשון הקודש

שְׁמַתְחַמֵּם וְשָׁב (וּמִשְׁתַּוְּקָא) לְגַבִּיָּהֶם
 בְּתִשׁוּבָה (בְּתִשׁוּקָה) שְׁלָמָה, כָּל הַשְּׁבַח הַזֶּה
 וְכָל הָעֲלוּי הַזֶּה בְּגִלְל הַתּוֹרָה הוּא,
 שְׁכַתוּב תּוֹרַת ה' תְּמִימָה. שִׁשׁ פְּעָמִים
 כְּתוּב בָּאֵן ה', וְשִׁשָּׁה פְּסוּקִים מִן "הַשָּׁמַיִם
 מְסַפְּרִים" עַד "תּוֹרַת ה' תְּמִימָה". וְעַל סוּד
 זֶה כְּתוּב בְּרֵאשִׁית - הֲרִי שִׁשׁ אֲוִתִּית.
 בְּרָא אֱלֹהִים אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ -
 הֲרִי שִׁשׁ תְּבוּת. פְּסוּקִים אַחֲרַיִם כְּנֻגַד
 שִׁשׁ פְּעָמִים ה'. שִׁשָּׁה פְּסוּקִים בְּגִלְל שִׁשׁ

לְמַעַלָּה. וְתְקוּפָתוֹ - מִי זֶה תְקוּפָתוֹ? זֶה
 קִצָּה הַשָּׁמַיִם לְמַטָּה, שְׁהִיִּא תְקוּפַת
 הַשָּׁנָה שְׁסוּבְבַת אֶת כָּל הָאִיבָרִים,
 וּמִתְקַשְׁרַת מִן הַשָּׁמַיִם עַד רְקִיעַ זֶה. וְאִין
 נִסְתָּר מִחֲמַתּוֹ - שְׁאוּתָה תְקוּפָה זֹו
 וְתְקוּפַת הַשָּׁמַיִם שְׁמֻסּוּב בְּכָל צַד.

וְאִין נִסְתָּר - אִין מִי שְׁמַתְכֶסֶה מִמֶּנּוּ
 מִכָּל הַדְּרָגוֹת הָעֲלִיוֹנוֹת שְׁהִיוּ כְּלָם
 מְקִיפּוֹת וּבְאוֹת אֱלֹוִי, וְכָל אֶחָד וְאֶחָד אִין
 מִי שְׁמַתְכֶסֶה מִמֶּנּוּ. מִחֲמַתּוֹ - בְּשַׁעַה